

Sygn. akt VIII C 797/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Małgorzata Pluskota

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa **I. G.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą we W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą we W. na rzecz powódki I. G. kwotę 455,05 zł (czterysta pięćdziesiąt pięć złotych i pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 2 listopada 2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 listopada 2012 r. powódka I. G. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej (...) S.A. we W. kwoty 455,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż w dniu 6 listopada 2010 r. kupiła od strony pozwanej obuwie damskie typu kozak, o nazwie 1. (...) VIT. (...) za cenę 455,05 zł. Wskazała, iż w trakcie użytkowania towaru stwierdziła ujawnienie się jego niezgodności z umową w postaci przetarcia się skóry po wewnętrznej stronie prawego buta oraz zewnętrznej stronie lewego buta, o czym zawiadomiła stronę pozwaną w dniu 29 lutego 2012 r., żądając wymiany towaru na nowy. Reklamacja została rozpatrzona negatywnie. Podniosła, iż uzyskała opinię rzeczoznawcy do spraw jakości obuwia i ponownie złożyła reklamację. Jednocześnie oświadczyła, iż w przypadku podtrzymania negatywnego stanowiska reklamacyjnego odstępuje od umowy. Strona pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu podniosła, iż powódka zgłosiła reklamacje po upływie 6 miesięcy od daty zakupu obuwia, w związku z czym powinna była wykazać, że uszkodzenie tkwiło w towarze w chwili jego wydania. Ponadto wskazała, iż podtrzymuje stanowisko o nieuwzględnieniu reklamacji, z tej przyczyny, iż uszkodzenia mają charakter użytkowy i mechaniczny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 6 listopada 2010 r. powódka I. G. kupiła w sklepie należącym do strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W., mieszczącym się w Galerii (...) w Ł., obuwie damskie, kozaki 1N-285 VIT. (...), za cenę 455,05 zł.

Dowód:

- Paragon k. 8;
- Zgłoszenie reklamacyjne k. 9- 10;

W dniu 29 lutego 2012 r. powódka złożyła reklamację wskazując, iż nastąpiło przetarcie skóry obuwia po wewnętrznej stronie prawego buta oraz od zewnętrznej strony buta lewego w okolicach palców i w okolicach kostki. Zażądała wymiany towaru na nowy albo zwrotu jego wartości. W zgłoszeniu reklamacyjnym zawarto informację, iż ustosunkowanie się do żądań klienta reklamującego towar nastąpi w ciągu 14 dni od daty otrzymania zgłoszenia, a pisemne stanowisko sprzedawcy w kwestii rozpatrzenia reklamacji dostępne będzie dla kupującego w miejscu zakupu towaru bądź w Biurze (...) przy ul. (...) we W.. W zgłoszeniu reklamacyjnym powódka zastrzegła, iż chce być powiadomiona tylko listownie.

Dowód:

- Zgłoszenie reklamacyjne k. 9- 10, 15;

W związku z brakiem odpowiedzi, pismem z dnia 22 marca 2012 r. powódka wezwała stronę pozwaną do rozpatrzenia reklamacji.

Dowód:

- Pismo z dnia 22 marca 2012 r. k. 14;

Reklamacja powódki została rozpatrzona negatywnie.

(bezsporne)

Powódka zwróciła się do rzeczoznawcy (...) Izby (...) o specjalności obuwnictwo o sporządzenie opinii na temat reklamowanego obuwia.

Na skutek przeprowadzonych oględzin rzeczoznawca stwierdził, iż uszkodzenie skóry lewego buta na wysokości stawu dużego palucha oraz przebarwienie skóry powstałe po przemoczeniu obuwia, są zawinione przez użytkownika wyrobu. Istotną wadliwość stanowi natomiast rozerwanie przyszew przy podeszwach obu półpar, gdyż jest ono następstwem osłabienia skóry wierzchniej cholewek zaciągniętej na podpodeszwy, podczas czynności drasania jej powierzchni w przygotowaniu klejenia.

Dowód:

- Opinia rzeczoznawcy k. 16;

W dniu 13 października 2012 r. powódka ponownie wezwała stronę pozwaną do wymiany towaru na nowy albo do zwrotu ceny, wskazując, iż w przypadku negatywnego rozpatrzenia reklamacji odstępuje od umowy.

Dowód:

- Pismo z dnia 26 lutego 2012 r. k. 13.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Bezspornym w sprawie było, iż powódka I. G. zakupiła w sklepie należącym do strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. obuwie typu kozak za cenę 455,05 zł. Również okoliczność, iż powódka w dniu 29 lutego 2012 r. dokonała zgłoszenia reklamacyjnego, nie była między stronami sporna.

Istota sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia, czy strona pozwana ponosiła odpowiedzialność za niezgodność towaru z umową, a w konsekwencji- czy oświadczenie powódki o odstąpieniu od umowy należało uznać za skuteczne.

Roszczenie powódki znajdowało oparcie w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002, nr 141, poz. 1176 z późn. zm.). Art. 1 ust. 1 cyt. ustawy stanowi, iż ma ona zastosowanie do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny). Niewątpliwie zakupione przez powódkę buty są towarem konsumpcyjnym, nabytym w celu niezwiązanym z jej działalnością zawodową, czy też gospodarczą.

Z mocy przepisu art. 4 ust. 1 powołanej ustawy sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześćciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania.

Zgodnie natomiast z art. 8 ust. 1 wskazanej ustawy, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Stosownie zaś do treści ust. 3 jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie określone w ust. 1, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione. Jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna (ust. 4).

Jak wynika z powyższego przepisu, prawa konsumenta mają strukturę dwustopniową - w pierwszej kolejności może on domagać się naprawy towaru, bądź jego wymiany na nowy, przy czym prawo wyboru należy do kupującego, chyba, że z punktu widzenia interesów sprzedawcy, tylko jedna z nich jest ekonomicznie uzasadniona i zarazem ma znaczenie dla kupującego (por. E. Łętowska, Europejskie prawo umów konsumenckich, Warszawa 2004). Dopiero, gdy sprzedawca nie uczyni zadość żądaniom konsumenta, ten może żądać obniżenia ceny lub odstąpić od umowy.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż powódka uprawniona była do odstąpienia od umowy.

W sprawie bezspornym było, iż powódka w dniu 29 lutego 2012 r. zgłosiła stronie pozwanej żądanie wymiany towaru na nowy, z uwagi na stwierdzone uszkodzenia. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynikało ponadto, iż strona pozwana nie ustosunkowała się do reklamacji powódki w terminie 14 dni. Zgodnie z przepisem art. 62 § 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Powódka ponadto w zgłoszeniu reklamacyjnym wyraźnie zastrzegła, że chce powiadomienia listownego. Z kolejnego jej pisma (z dnia 22 marca 2012 r.) wynikało natomiast, że do tej daty nie otrzymała odpowiedzi na złożoną reklamację. Na podstawie powołanego wyżej przepisu art. 8 ust. 3 uznać zatem należało, iż strona pozwana uznała żądanie powódki wymiany obuwia na nowe za uzasadnione. Dlatego też zobligowana była do wymiany towaru na nowy, czego jednak nie uczyniła. Nie wywiązanie się z tego obowiązku spowodowało, iż zaktualizowały się przesłanki uprawniające konsumenta do skorzystania z drugiej sekwencji uprawnień i odstąpienia od zawartej umowy sprzedaży.

Zgodnie natomiast z brzmieniem przepisu art. 494 k.c. strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy; może żądać nie tylko zwrotu tego, co

świadczyła, lecz również naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Tym samym, wraz ze skutecznym odstąpieniem przez powódkę od umowy, po jej stronie powstało żądanie zwrotu uiszczonej ceny, po stronie pozwanej zaś obowiązek zadośćuczynienia temu żądaniu.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu, zasadnym jest żądanie przez powódkę zwrotu uiszczonej ceny obuwia w wysokości 455,05 zł.

Z powyższych względów nie zasługiwały na uwzględnienie zarzuty strony pozwanej, która podnosiła, iż złożona reklamacja była nieuzasadniona, a powódka nie wykazała, iż uszkodzenia tkwiły w towarze w chwili jego wydania. Z treści wskazanego wyżej przepisu art. 8 ust. 3 powołanej ustawy bowiem jednoznacznie wynika, iż sprzedawca, który nie udzielił odpowiedzi na żądanie naprawy lub wymiany towaru, w terminie 14 dni, nie może w toku procesu uchylać się od odpowiedzialności za niezgodność towaru z umową kwestionując istnienie czy też udowodnienie tej niezgodności.

Orzeczenie w kwestii odsetek Sąd oparł na treści art. 481 k.c., z którego wynika, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd zasądził odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem pozwu, od dnia 2 listopada 2012 r. do dnia zapłaty uznając, iż powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy już w piśmie odebrany przez stronę pozwaną w dniu 13 października 2012 r., a zatem już po upływie siedmiodniowego terminu zakreślonego tym pismem strona pozwana zobligowana była do zadośćuczynienia jej żądaniu.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł na przepisie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Mając na uwadze, iż powódka wygrała niniejszą sprawę w całości, Sąd zasądził na jej rzecz całość poniesionych w sprawie kosztów, na które składała się opłata od pozwu w wysokości 30 zł.

W tym stanie rzeczy, o kosztach postępowania należało orzec, jak w punkcie II wyroku.